

Indhold

Forord.....	8
Hvilket hold vil du spille på?	10
Det gælder om at score!	12
Det er Himlen.....	14
Præget af Gud	16
Drop bortforklaringerne	18
Kanaler for godt eller ondt.....	20
Hvil ikke for længe på sejren	22
Er Gud en politibetjent?	24
Guds kærtegn	26
Guds fyrtårn	28
Broen er lukket.....	30
Jesus gør os til kongebørn.....	32
Gud er den ældste, der findes	34
Lokket til forlis	36
Kornet må dø.....	38
Helligånden som vinduespudder	40
Kærlighed sprænger døre.....	42
Guds måde at huske på	44
Kun Gud kan holde til at være Gud	46
Istappens visdom.....	48
De rejser sig, når sneen smelter	50
Når hyrden dør	52
Gud er en klippe.....	54

Sommerfuglen og Jesus	56
Tre ben	58
Fugl, fisk og frihed.....	60
Som en jonglør.....	62
Splinter og tilgivelse	64
Guds vice-konger.....	66
Tak kunstneren og ingeniøren.....	68
Rejsen, søsygen og målet.....	70
Telefonen og musikken er fra Gud.....	72
Spring og stol!.....	74
Spejle for Guds lys.....	76
Undskyld!.....	78
Vi er stafetløbere	80
Er du mørkerød?.....	82
Troens guldring	84
På Jesu skuldre	86
Jeg hænger fast ved Gud	88
Håndslag	90
Den sande syndebuk	92
Tillid til Gud.....	94
Gud savner os.....	96
Dronningens hofmarskal.....	98
Fundamentet er vigtigst.....	100
Skabt til at elske	102
Mere til mig.....	104
Hvem er i fokus?.....	106
Gud holder fast i mig	108

Det indre må forandres.....	110
Hvem lader du bedømme dig?	112
Guds navn er nævnt over dig	114
Livs-spillet 1	116
Livs-spillet 2	118
Tågen og solen	120
Radisefrø og radise	122
Dødens eller livets tog	124
Lille nøgle åbner stor dør.....	126
Gud vil lyse for os.....	128
Vi har fået meget.....	130
En mus på Guds skærm.....	132
At spille firhændigt med Gud.....	134
Har du hvilet og drukket?	136
Idol eller forbillede	138
Sønnen betyder alt.....	140
<i>Andagter til højtiderne.....</i>	<i>143</i>
Guds søn (jul).....	144
Guds projektør (jul).....	146
Guds tøj (jul).....	148
Jesus kommer til os på et æsel (påske)	150
Kan man fejre en dødsdag? (påske).....	152
Påskeæggets prædiken (påske)	154
En afsked, som ikke er trist (Kr. Himmelfartsdag).....	156
Helligånden vender os mod Jesus (pinse).....	158
Værksted – værkfører – værktøj (pinse).....	160

Forord

Dette skrives den 27. januar 2019. Dagen, hvor de danske herrer blev verdensmestre i håndbold. I finalekampen blev der kastet, grebet, skudt og scoret. Og vi vandt 31-22 over Norge.

Håndbold har inspireret titlerne på mine fem andagtsbøger: *Kast! Grib! Skyd! Scor!* og *Vind!* Det er en glæde for mig, at *Skyd!* nu udkommer i et nyt oplag.

Flere af andagtsstykkerne bruger billeder fra håndboldverdenen, men det er ikke bøger om håndbold. For som en af de danske spillere – Mikkel Hansen – sagde lige efter, at han havde vundet VM-guld: *Der er ting i livet, der er vigtigere end håndbold!* Han henviste til, at han lige var blevet far.

Ja, jeg bruger håndbold og en masse andre oplevelser, begivenheder og ting til at skrive noget om det, som er aller-vigtigst i livet, nemlig Gud – Fader, Søn og Helligånd – og forholdet mellem Gud, os og den verden, vi lever i.

Skyd! er skrevet for børn mellem 9 og 13 år – sådan cirka. De, der er yngre eller ældre, må også gerne læse med. Bogen er skrevet, så børn selv kan læse den. Men andagterne kan også læses op derhjemme, i skolen, i klubben eller i kirken.

De sidste ti andagter er skrevet til højtiderne: jul, påske, Kristi himmelfart og pinse. De er selvfølgelig beregnet på at blive læst i dagene omkring disse højtider. Ellers kan andagterne læses i tilfældig rækkefølge.

Der kan være ting i andagterne, som er svære at forstå, selv om jeg har prøvet at skrive enkelt. Jeg vil derfor opfordre børn og voksne til at snakke sammen om det, de har læst. Samtaler er fantastiske til at åbne vore øjne – også i Guds verden.

God kamp!

Hillerød i januar 2019
Carsten Hjorth Pedersen

Hvilket hold vil du spille på?

Har du prøvet at være til håndboldkamp? Enten som tilskuer eller som spiller. Så har du sikkert også hørt råbet: Skyd, skyd, skydyd! Måske har du råbt det til en af spillerne, eller måske nogen har råbt det til dig.

Det råber vi, når nogen har en stor målchance, og det bare lige handler om det sidste afgørende skud, for at bolden er i mål.

Inden man kan skyde bolden mod mål, er den som regel blevet kastet og grebet mange gange. Men det er ikke nok bare at kaste og gribe. Før eller siden må man også skyde. Ellers vinder man aldrig kampen.

Gud har også en kamp i gang. Det har han haft helt siden Adam og Eva syndede. Længe blev bolden kastet frem og tilbage, men netop i det rette øjeblik skød Gud. Det skete, da han sendte Jesus, som blev vores frelser og herre. Mennesker ventede ikke, at det skete på netop den måde. Djævelen anede måske, at Guds skud var på vej; men han kunne ikke hindre ham i at score.

Der er dog en meget vigtig forskel på en håndboldkamp og den kamp, Gud kæmpede på vores vegne: Da Gud havde scoret, var kampen afgjort. Djævelen, synden og døden kæmper ganske vist videre; men det er håbløst. De *har* tabt. De vil aldrig kunne udligne eller besejre Gud. Der er nemlig kun én Gud i hele verden, og ham kan ingen slå. Så på en måde er det fra nu af en kedelig kamp.

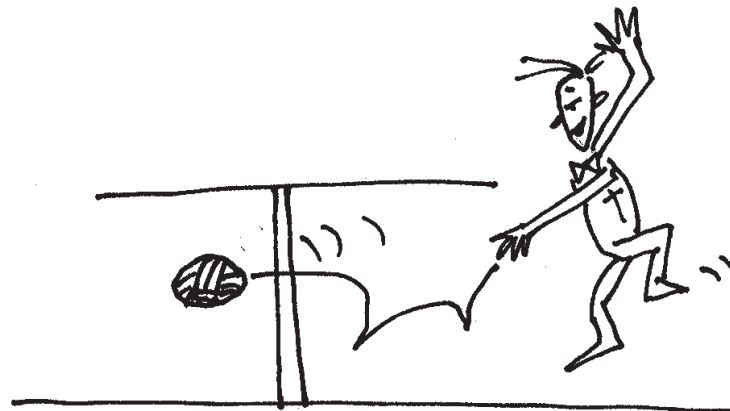
Men du og jeg må vælge side. Hvilket hold vil vi spille på? Det lyder som et simpelt spørgsmål. Vil alle ikke spille

på Guds hold? Nej, mærkeligt nok. Der er stadig mange, der tror, at Djævelens hold kan nå at udligne.

Da Israels leder, Josva skulle sige farvel til folket før sin død, udfordrede han dem også til at vælge side. Men selv var han ikke i tvivl: ”Jeg og mit hus vil tjene Herren.”*

Havde han kendt til håndbold, ville han måske have sagt: Jeg og min familie vil spille på Guds hold!

* Josvabogen 24,15

Det gælder om at score!

Når man spiller fodbold eller håndbold, gælder det om at score. Man skal skyde bolden i mål for at vinde. To ting er afgørende, for at det lykkes. For det første skal man ramme målet. Skyder du forbi målrammen, får du ikke scoret. For det andet skal bolden passere målmanden, der vil forhindre dig i at få bolden inden for rammen.

I det kristne menneskeliv er målet det evige liv, som begynder nu og varer altid. Det mål rammer vi kun ved at kende Gud og hans Søn, Jesus Kristus. Men Djævelen vil forhindre os i det. Han gør hvad han kan for at forstyrre os, så vi ikke får lært Jesus at kende. Djævelen er som målmanden, der vil gøre alt, for at vi ikke får mål.

”Dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus.”* Det evige liv er altså ikke noget, der begynder engang, når vi er døde. Det begynder nu og her, når vi lærer Gud at kende.

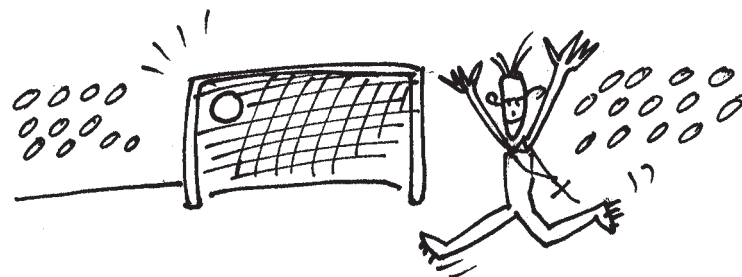
Man kan kende et andet menneske på den dårlige måde. Sådan kender en far og mor, der er blevet skilt, ofte hinanden. Men det er ikke det, vi tænker på, når vi taler om at kende Gud. At kende Gud minder på mange måder om at kende et andet menneske på den gode måde, dvs. i kærlighed og respekt.

Hvordan viser sådan et kendskab til Gud sig? Det gør det ved, at vi regner med, at han findes – selvfølgelig! Man kan ikke kende nogen, som man ikke tror findes. Men når man kender nogen, ved man også noget om ham, taler med ham og stoler på ham. At kende Gud er at vide noget om ham, fx

vide at han kan alt og holder, hvad han lover. At kende Gud er at tale med ham ved at bede til ham og lytte til hans ord. At kende Gud er især at have tillid til ham; han har nemlig vist, at han tager sig af os som en far.

Hvis du kender Gud og hans Søn, Jesus Kristus, ejer du det evige liv. Så har du scoret. Du har fået bolden i mål – nu og altid.

* Johannesevangeliet 17,3

Det er Himlen

Jeg var ude at plukke jordbær på en kæmpestor pluk-selv-mark. Uhm, hvor er det dejligt at fylde både i munden og i kurven.

I nærheden gik en ældre dame og hende to børnebørn. Med jævne mellemrum kunne jeg høre børnene råbe. ”Farmor, kom herhen! Det er Himlen!” Sådan råbte de, fordi de havde fundet et sted med rigtig mange røde jordbær. Så tøfede farmor derhen og plukkede, mens børnene sad og spiste et øjeblik. Men så var alle de røde bær væk, og de måtte finde en ny ”himmel”.

Heldigvis er Himlen ikke et jordbærbed. Eller rettere sagt: Den er mere end et jordbærbed.

Gud vil gerne, at vi skal have det godt. Derfor giver han os mange oplevelser af ”himlen på jorden”. Ud over et jordbærbed om sommeren kan det være en kælkebakke om vinteren. Det kan også være en dejlig fødselsdagsfest en forårsdag eller en spændende, god bog en mørk efterårsdag.

Ikke mindst for os, der bor i Danmark, er der mange eksempler på Guds godhed mod os. Det drejer sig bare om at se dem. Vi vader bogstaveligt talt i Guds godhed.

Alligevel er der aldrig noget her på jorden, der bliver Himlen. Dels fordi intet her på jorden varer evigt. Dels fordi glæden altid er blandet med sorgen. Men i Guds Himmel er det anderledes. Der varer det gode evigt, og sorgen er borte. ”Nu er Guds bolig hos menneskene. Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere.”* Guds bolig er Himlen, så når der står, at Guds bolig skal være hos menne-

skene, så er Himlen altså hos menneskene.

Det vigtigste i et hus er aldrig møblerne eller legetøjet. Det er de mennesker, der bor i huset. Sådan er det vigtigste i Guds bolig heller ikke alle de dejlige ting, der er i Himlen, fx jordbærbedene, kælkebakkerne, festerne og de gode bøger (for jeg er overbevist om, at den slags findes i Himlen). Nej, det vigtigste er ham, der bor i Himlen: Den treenige Gud – Fader, Søn og Helligånd. Det er ham, der gør Himlen til sådan et godt sted at være, og det er ham, det bliver skønnest at være sammen med. Da skal vi se, høre, mærke, smage og lugte, at Gud er god.

* Johannes' Åbenbaring 21,3-4

